

C-416/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. július 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:Bayerisches Oberstes Landesgericht (bajor regionális felsőbbíróság,
Németország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2021. június 24.

A kérelemre vonatkozó eljárásban ellenérdekű fél és fellebbező:

Landkreis A.-F.

Kérelmezők és ellenérdekű felek a fellebbezési eljárásban:

J. Sch. Omnibusunternehmen

K. Reisen GmbH

Az alapeljárás tárgya

Két kapcsolt ajánlattevőnek a verseny titkosságának megsértése és a verseny torzítása miatt történő kizárása elleni jogorvoslat

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmezése; EUMSZ 267. cikk

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének d) pontját, hogy az ajánlatkérő szervnek kellően megalapozott

információkkal kell rendelkeznie annak megállapításához, hogy a gazdasági szereplők megsértették az EUMSZ 101. cikket?

2. A 2014/24/EU irányelv 57. cikkének (4) bekezdését fakultatív kizárási okokra vonatkozó kimerítő szabályozásként oly módon kell-e értelmezni, hogy az egyenlő bánásmód elve (ezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdése) olyan ajánlatok benyújtása esetén, amelyek nem önállóak, és nem is függetlenek, nem képezheti akadályát a szerződés odaítélésének?
3. Úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelv 18. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes, ha a szerződést olyan vállalkozásoknak ítélik oda, amelyek gazdasági egységet képeznek, és amelyek mindegyike ajánlatot nyújtott be?

A második és a harmadik kérdésre csak az első kérdésre adott igenlő válasz esetén kell választ adni.

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítések: HL 2015. L 275., 68. o.; HL 2020. L 211., 22. o.): a 18. cikk (1) bekezdése és az 57. cikk (4) bekezdése

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény) (GWB), 1., 97. és 124. §:

1. § A gazdasági versenyt korlátozó megállapodás tilalma

Tilos minden olyan, vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulása által meghozott döntés, illetve vállalkozások közötti összehangolt magatartás, amelynek célja vagy hatása a verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása.

97. § A szerződés odaítélésének elvei

(1) Közbeszerzési és koncessziós szerződéseket a verseny tiszteletben tartásával és átlátható eljárások útján kell odaítélni. Ennek során a hatékonyság és az arányosság elvét tiszteletben kell tartani.

(2) A közbeszerzési eljárás résztvevőit egyenlő bánásmódban kell részesíteni, kivéve, ha e törvény értelmében az eltérő bánásmód kifejezetten elő van írva vagy megengedett.

124. § Fakultatív kizárási okok

(1) Az arányosság elvét szem előtt tartva, az ajánlatkérő szervek bármikor kizárhatnak egy vállalkozást a közbeszerzési eljárásban való részvételből, ha:

[...]

2. [...] a vállalkozás ellen fizetésképtelenségi eljárást vagy ezzel egyenértékű eljárást kérelmeztek vagy indítottak [...]
3. a vállalkozás a tevékenysége körében súlyos kötelességszegést követett el, amely miatt tisztességessége kérdésessé vált; [...],
4. az ajánlatkérő szervnél kellően megalapozott tények állnak rendelkezésre annak megállapítására, hogy a vállalkozás megállapodást kötött más vállalkozásokkal a verseny akadályozására, korlátozására vagy torzítására irányuló célból vagy hatással,

[...]

8. a vállalkozás a kizárási okok vagy a kiválasztási szempontok tekintetében hamis nyilatkozatot tett vagy információkat tartott vissza [...].

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A kérelemre vonatkozó eljárásban ellenérdekű fél, egy Landkreis (járás) autóbusszal végzett személyszállítási közszolgáltatások nyílt eljárásban történő odaítélését tervezi. A szerződés becsült értéke meghaladja a 2014/24/EU irányelv 4. cikkének c) pontja szerinti küszöbértéket. Az eljárást megindító hirdetmény szerint nem az ár az egyetlen odaítélési szempont, változatok/alternatív ajánlatok pedig nem fogadhatók el.
- 2 Határidőn belül több ajánlat – köztük a két kérelmező ajánlata – érkezett be. Az elsőrendű kérelmező egy vállalkozó, aki a cégnyilvántartásba bejegyzett cégével, a másodrendű kérelmezővel, egy korlátozott felelősségű társasággal nyújtott be ajánlatot, amelynek ügyvezetője és egyedüli tagja az elsőrendű kérelmező. A 2019. november 1-jei végzéssel az elsőrendű kérelmezővel szemben fizetésképtelenségi eljárás indult. A vagyonszügyelő a 2019. december 1-jei levélben engedélyezte, hogy az elsőrendű kérelmező önálló tevékenységet folytasson. A két kérelmező 2020. február 27-i ajánlatát ugyanaz a személy nyújtotta be, nyilatkozattevő személyként mindkét esetben az elsőrendű kérelmezőt jelölték meg. Ajánlatában az elsőrendű kérelmező többek között jelezte, hogy a vállalkozóval szemben nem kezdeményeztek, és nem indult fizetésképtelenségi eljárás.
- 3 2020. április 2-án a két kérelmezővel közölték, hogy ajánlataikat a verseny titkosságának megsértése és a verseny torzítása miatt elutasították, mivel az ajánlatokat ugyanaz a személy készítette.

- 4 A két kérelmező e döntést megtámadta a Vergabekammer (közbeszerzési tanács, Németország) előtt, amely helyt adott a jogorvoslati kérelmüknek. A kérelemre vonatkozó eljárásban ellenérdekű fél a közbeszerzési tanács határozatával szemben jogorvoslati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 5 A kérelmezők arra hivatkoznak, hogy nem került sor a verseny titkosságának megsértésére és versenytorzulásra. A két kérelmező az elsőrendű kérelmező általános irányítási jogköre és a másodrendű kérelmező teljes körű alárendeltsége miatt egységes vállalkozást alkotnak, amelynek tekintetében nem áll fenn belső verseny. Olyan verseny, amely nem áll fenn, nem korlátozható, illetve nem torzítható. A GWB 97. §-ának (1) bekezdése szerinti versenyszabályok nem alkalmazandók a gazdasági egységet alkotó vállalkozásokra. A kérelmezők ajánlatait az ugyanazon ajánlattevő által benyújtott több (fő) ajánlatnak kell tekinteni. Ezt a jelen ügyben nem zárták ki az ajánlattételi dokumentációban. Ilyen esetben nem áll fenn a versenytorzulás veszélye, és semmiképpen sem merülne fel probléma, ha az ajánlatok nemcsak az árban, hanem szakmai-műszaki szempontból is eltérnek. E követelmény a jelen ügyben teljesül, mivel az ajánlataik egymástól eltérő járműszerelvényeket tartalmaznak.
- 6 A kérelmezők különösen a Bíróság 2018. május 17-i Specializotas transportas ítéletére (C-531/16, EU:C:2018:324) hivatkoznak. A Bíróság ezen ítéletben egyértelműen két esetcsoportot különböztetett meg. A Bíróság csak a második esetben, amikor a részt vevő vállalkozások nem alkotnak gazdasági egységet, utalt arra (29. pont), hogy a 2004/18 irányelv 2. cikkében előírt egyenlő bánásmód elve mindenképpen sérül, ha megállapításra kerül, hogy a kapcsolt ajánlattevők összehangolt vagy megállapodáson alapuló, azaz nem önálló vagy független ajánlatokat nyújthatnak be, amelyek ily módon jogosulatlan előnyöket biztosíthatnak számukra más ajánlattevőkkel szemben. Az ehhez kapcsolódó kiegészítés, amely szerint nem kell megvizsgálni, hogy az ilyen ajánlatok benyújtása egyben az EUMSZ 101. cikkel ellentétes magatartásnak is minősül-e, kifejezetten alátámasztja, hogy a 29. pontban foglalt teljes érvelés csak arra az esetre vonatkozik, amikor nem áll fenn gazdasági egység.
- 7 A jelen ügyben a kérelmezők gazdasági egységet alkotnak, és nem részesültek jogosulatlan előnyben. Az egyenlő bánásmód elvéből, amely szerint tilos az eltérő helyzetek azonos kezelése, az következik, hogy az ajánlattevők engedélyezett összehangolt magatartás esetén nem zárhatók ki.
- 8 Az ellenérdekű fél különösen arra hivatkozik, hogy a közbeszerzési jog feladata az, hogy gondoskodjon a közbeszerzési eljárásban részt vevő ajánlattevők tényleges versenyéről, akiknek joguk van ahhoz, hogy az ajánlatok a versenytársak ajánlatainak ismerete nélkül kerüljenek benyújtásra. Ha áttörnék ezt az elvet abban az esetben, amikor két ajánlattevő egyetlen gazdasági egységet alkot, az figyelmen kívül hagyná a többi ajánlattevő érdekeit. A gazdasági

egységet alkotó ajánlattevők többi ajánlattevővel szemben kellő jogalap nélkül részesülnének előnyben, ami ahhoz vezetne, hogy megsértik az egyenlő bánásmód elvét és sérül, illetve torzul a védelemben részesítendő verseny. Ezek a gazdasági egységet alkotó vállalkozások tehát, mivel formálisan két külön jogalanyról van szó, előnyre tehetnének szert például azáltal, hogy eltérő alkalmassági feltételek igazolásával egyeztetett ajánlatok révén vesznek részt az ajánlati felhívásban. Ha a gazdasági egység egyik ajánlattevőjét az alkalmatlanság miatt zárják ki, a gazdasági egység másik ajánlattevője továbbra is versenyben maradna az ezen ajánlattevők közötti összehangolt ajánlattal. A GWB 124. §-a (1) bekezdésének 4. pontjában említett megállapodások és összehangolt magatartások esetében nem kizárólag az ilyen megállapodásokban és összehangolt magatartásokban érintett vállalkozások közötti verseny védelméről van szó.

- 9 A Specializuotas transportas ítélet sem támasztja alá a kérelmezők álláspontját, ezen ítélet szerint az egyenlő bánásmód és az átláthatóság elvének megsértése sokkal inkább akadályát képezi a szerződés kérelmezők részére történő odaítélésének. Mindenesetre kettős ajánlat jogellenes benyújtásáról van szó.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 10 A 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének d) pontja értelmében az ajánlatkérő szerv kizárhat gazdasági szereplőt a közbeszerzési eljárásban való részvételből, illetve a tagállamok kötelezhetik az ajánlatkérő szervet a gazdasági szereplő kizárására, ha az ajánlatkérő szervnek kellően megalapozott információi vannak annak megállapításához, hogy a gazdasági szereplő más gazdasági szereplőkkel a verseny torzítására irányuló megállapodást kötött. A (101) preambulumbekzdés első mondata szerint biztosítani kell az ajánlatkérő szervek számára annak lehetőségét, hogy kizárják azokat a megbízhatatlannak bizonyult gazdasági szereplőket, akik súlyos szakmai köteleességszegést követtek el, például megsértették a versenyszabályokat.
- 11 Az említett rendelkezés átültetése során a német jogalkotó a GWB 124. §-a (1) bekezdésének 4. pontjában átvette a gazdasági versenyt korlátozó megállapodás GWB 1. §-ában szereplő tilalmának megfogalmazását, amely lényegében azonos az EUMSZ 101. cikkben foglalt tilalommal.
- 12 Az EUMSZ 101. cikk nem alkalmazandó, ha gazdasági egységet képező vállalkozások kötnek olyan megállapodásokat, vagy valósítanak meg olyan magatartásokat, amelyek e cikk szerint tilosak (a Bíróság Specializuotas transportas ítélete, 28. pont további hivatkozásokkal és 1984. július 12-i Hydrotherm ítélete, C-170/83, EU:C:1984:271, 11. pont).
- 13 Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint a kérelmezők ebben az értelemben egyetlen gazdasági egységet alkotnak. Két gazdasági szereplőt egyetlen gazdasági egységnek, azaz az EUMSZ 101. cikk értelmében vett vállalkozásnak kell tekinteni, ha a leányvállalat, jóllehet külön jogi személyiséggel rendelkezik, nem önállóan határozza meg saját piaci magatartását, hanem lényegében azokat az

utasításokat követi, amelyeket az anyavállalat ad a számára, különös tekintettel az e két jogi személy közötti gazdasági, szervezeti és jogi kapcsolatokra (lásd: a Bíróság 2021. január 27-i Goldman Sachs ítélete, C-595/18, EU:C:2021:73, 31. pont és 2015. június 24-i Fresh Del Monte Produce kontra Bizottság és Bizottság kontra Fresh Del Monte Produce ítélete, C-293/13 P és C-294/13 P, EU:C:2015:416, 75. pont további hivatkozásokkal) Az, hogy az „anyavállalat” a jelen ügyben nem társaság, hanem egy nyilvántartásba vett egyéni vállalkozó, nem vezet eltérő értékeléshez.

- 14 E körülmények között az eljáró bírósági tanács előtt az a kérdés merül fel, hogy úgy kell-e értelmezni a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének d) pontját, hogy az ajánlatkérő szervnek kellően megalapozott információkkal kell rendelkeznie annak megállapításához, hogy megsértették az EUMSZ 101. cikket.
- 15 Az eljáró bírósági tanács úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre igenlő választ kell adni, mivel a (101) preambulumbekkezdés a versenyszabályok megsértését említi.
- 16 Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének d) pontját nem lehet úgy értelmezni, hogy e rendelkezés alapján kizárhatók azok az egymáshoz kapcsolódó ajánlattevők is, amelyek gazdasági egységet alkotnak, és összehangolt ajánlatokat nyújtanak be. A verseny titkossága követelményének megsértése csak akkor igazolhatja az e norma alapján történő kizárást, ha az valamely kartellre vonatkozó szabály sért; ez nem jöhet számításba, ha a szóban forgó vállalkozásokat a kartelljog úgynevezett „csoportprivilegiuma” illeti meg.
- 17 A jelen esetben az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint súlyos szakmai kötelességszegés miatti kizárás (a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének c) pontja), amelyet a jogtudomány kiegészítő szabályként említ, sem jöhet szóba.
- 18 Kétségtelen, hogy a gazdasági egységet alkotó ajánlattevők, amelyek mindegyike ajánlatot nyújt be, ez alapján a többi ajánlattevővel szemben indokolatlan előnyökhöz juthatnak. A több fő ajánlatot benyújtó ajánlattevővel szemben ugyanis azoknak az ajánlattevőknek, amelyek gazdasági egységet alkotnak, és amelyek mindegyike ajánlatot nyújt be, az ajánlattevőt érintő kizárási okok és kiválasztási szempontok tekintetében nagyobb esélyük van a szerződés megszerzésére. Így például a jelen ügyben a fizetéseképtelenségi eljárás megindítása miatt a GWB 124. §-a (4) bekezdésének 2. pontja vagy 8. pontja alapján felmerül az elsőrendű kérelmező kizárása, míg a másodrendű kérelmező elsőrendű kérelmezővel egyeztetett ajánlatával versenyben marad, feltéve, ha másik szabály alapján nem zárják ki. Mindazonáltal az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint ezt a tényezőt az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés esetében kell figyelembe venni.

- 19 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második és harmadik kérdés az eljáró bírósági tanács azzal kapcsolatos kétségeiből következik, hogy a fakultatív kizárási okok 2014/24/EU irányelv 57. cikkének (4) bekezdésében szereplő felsorolásával ellentétes-e az egyenlő bánásmód elvére annak igazolása érdekében való hivatkozás, hogy a gazdasági egységet alkotó két ajánlattevő ajánlatai a verseny titkossága követelményének megsértése miatt nem fogadhatók el.
- 20 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés annak tisztázására irányul, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata (2008. december 16-i Michaniki ítélet, C-213/07, 44. és azt követő pont) alkalmazható-e a 2014/24/EU 57. cikkének (4) bekezdésére.
- 21 A Bíróság 2004/18/EK irányelvre vonatkozó ítélkezési gyakorlata szerint ezen irányelv 2. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a közbeszerzési szerződésnek az olyan ajánlattevők részére történő odaítélése, amelyek közötti kapcsolatok befolyásolták az ugyanazon eljárás keretében benyújtott ajánlatokat. Az ajánlatokat teljesen önállóan és függetlenül kell benyújtani, ha kapcsolt ajánlattevőktől származnak (Specializuotas transportas ítélet, 38. és azt követő pont). Az eljáró bírósági tanács ezt úgy értelmezi, hogy ezen ítélkezési gyakorlat szerint az ajánlatkérő szerv nem mérlegelhet, ellentétben a 2014/24/EU irányelv 57. cikkének (4) bekezdésében előírtakkal (amely szerint erre lehetősége van).
- 22 Mindazonáltal a GWB 97. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglalt általános elveken alapuló kizárás a szóban forgóhoz hasonló helyzetekben csak akkor fontolható meg, ha a 2014/24/EU irányelv 57. cikkének (4) bekezdésében szabályozott fakultatív kizárási okok felsorolása nem kimerítő jellegű, ami akadályát képezne e kizárásnak.
- 23 Kétségtelen, hogy a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a szakmai alkalmasság hiányán alapuló kizáró okok az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 93/37/EGK irányelv 24. cikkének első albekezdésében szereplő taxatív felsorolása nem zárja ki a tagállamok azon lehetőségét, hogy olyan anyagi és eljárásjogi szabályokat tartsanak fenn, vagy olyan új szabályokat állapítsanak meg, amelyek célja a közbeszerzések területén az egyenlő bánásmód elve, valamint az ebből eredő átláthatóság elve tiszteletben tartásának biztosítása, amely elvek valamennyi közbeszerzési eljárásban irányadók az ajánlatkérőkre (Michaniki ítélet, 44. és azt követő pont). A Bíróság azt is megállapította, hogy a 2004/18 irányelv 2. cikkében előírt egyenlő bánásmód elve mindenképpen sérül, ha megállapításra kerül, hogy a kapcsolt ajánlattevők összehangolt vagy megállapodáson alapuló, azaz nem önálló vagy független ajánlatokat nyújthatnak be, amelyek ily módon jogosulatlan előnyöket biztosíthatnak számukra más ajánlattevőkkel szemben (Specializuotas transportas ítélet, 29. pont), habár ezen irányelv 45. cikkének (2) bekezdése is felsorol fakultatív kizáró okokat. Végül a Bíróság a 2014/24/EU irányelvre vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tekintetében hivatkozott erre az ítélkezési gyakorlatra (2019. július 11-i Telecom Italia ítélet, C-697/17, EU:C:2019:599, 51. és azt követő pont).

- 24 Az eljáró bírósági tanácsnak az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést alátámasztó kétségei ugyanakkor a szabályozások felépítéséből következnek. Ugyanis sem a 93/37/EGK irányelv 24. cikkének első albekezdése, sem pedig a 2004/18/EK irányelv 45. cikkének (2) bekezdése nem írt elő a 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdése e) és f) pontjának megfelelő olyan kizáró okokat, amelyek nem a vállalkozás kötelezettségszegéséhez, hanem a vállalkozás előzetes bevonásából eredő összeférhetetlenséghez és a verseny torzulásához kapcsolódnak. A jogirodalomban ezért úgy érvelnek, hogy az uniós jogalkotó a 2014/24/EU irányelvvel az egyenlő bánásmód és az átláthatóság miatti kizárást is kimerítő jelleggel szabályozta. Kétségtelen, hogy a Bíróság az egyenlő bánásmód és az átláthatóság elvéből azt a következtetést vonta le, hogy az ajánlatkérő szervek kötelesek ellenőrizni az esetleges összeférhetlenségek fennállását, és meghozni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy meg lehessen előzni és fel lehessen tárnai az összeférhetlenségeket, valamint hogy orvosolni lehessen azokat (2015. március 12-i eVigilo ítélet, C-538/13, EU:C:2015:166, 43. pont). A 2014/24/EU irányelv 57. cikke (4) bekezdésének f) pontjában és 41. cikkében az uniós jogalkotó a Bíróság szintén az egyenlő bánásmód elvén alapuló ítélkezési gyakorlatát a már a közbeszerzési eljárás előkészítésében részt vevő személyekre alkalmazta (2005. március 3-i Fabricom ítélet, C-21/03 és C-34/03, EU:C:2005:127, 26. és azt követő pontok). Figyelemmel az egyenlő bánásmód elvének a Bíróság által hangsúlyozott jelentőségére és az abból az ajánlatkérő szervre háruló kötelezettségekre, az eljáró bírósági tanács azonban afelé hajlik, hogy függetlenül a fakultatív kizárási okok 2014/24/EU irányelv 57. cikkének (4) bekezdésében szereplő felsorolásának kiterjesztésétől, az egyenlő bánásmód elvével továbbra is ellentétes az egymással kapcsolatban álló vállalkozások olyan ajánlatainak elfogadása, amelyek nem önállóak, és nem is függetlenek. Még ha úgy is tűnik, hogy tekintettel kell lenni arra, hogy a 2014/24/EU irányelv (101) preambulumbekzdése szerint e – csak – fakultatív kizárási okok alkalmazásakor az ajánlatkérő szervezeteknek különösen az arányosság elvét kell figyelembe venniük, az eljáró bírósági tanács hajlik arra, hogy nemleges választ kell adni az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre.
- 25 Az, hogy a nemzeti ítélkezési gyakorlat szerint a kötelező és fakultatív kizárási okokra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket az általános felépítés miatt kimerítő szabályozásnak tekinti, az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint összhangban áll a Bíróság ítélkezési gyakorlatával (Michaniki ítélet, 43. pont), és nem zárja ki az egyenlő bánásmód elvének azon ajánlatok elutasításának alátámasztása érdekében történő alkalmazását, amelyeket két olyan ajánlattevő nyújtott be, akik ajánlataikat összehangolták, vagy azokról megállapodtak.
- 26 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés arra vonatkozik, hogy a Specializuotas transportas ítélet, amely kifejezetten olyan kapcsolt ajánlattevőkre vonatkozik, amelyek nem alkotnak gazdasági egységet, és amely szerint az ajánlatokat önállóan és függetlenül kell benyújtani, alkalmazható-e gazdasági egységet alkotó ajánlattevők ajánlataira.

- 27 Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint az egyenlő bánásmód elvével mindenképpen ellentétes az, ha a szerződést olyan ajánlattevőknek ítélik oda, akik gazdasági egységet alkotnak, és önálló vagy független ajánlatokat nem nyújthatnak be. Nem lenne logikus, ha a szerződést csak azzal a feltétellel lehetne gazdasági egységet nem alkotó, kapcsolt vállalkozásoknak odaítélni, hogy ajánlataik ténylegesen önállóak és függetlenek, míg azon vállalkozásoknak, amelyek gazdasági egységet alkotnak, és ennél fogva e feltételnek nem képesek eleget tenni, minden további nélkül oda lehetne ítélni a szerződést.
- 28 Az eljáró bírósági tanács tehát igenlő választ javasol az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre.

MUNKADOKUMENTUM